

Dosarul nr. 1ra-2268/21
1-17086928-01-1ra-22122021

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

21 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Toma Nadejda,
Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

Judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către inculpatul *Vicol Nicolai* cu avocatul *Oboroceanu Ion*, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2021, în cauza penală de învinuire a lui

Vicol Nicolai xxxx, născut la 0xxxx, originar și domiciliat în xxxx,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (1) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 29.09.2017 – 27.04.2021;

instanța de apel: 31.05.2021 – 21.09.2021;

instanța de recurs: 22.12.2021 – 21.06.2022.

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, din 27 aprilie 2021, procesul penal privind învinuirea lui **Vicol Nicolai**, în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 196 alin. (1) Cod penal, a fost încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

A fost respinsă cererea înaintată de acuzatorul de stat privind încasarea de la *Vicol Nicolai*, în beneficiul *Statului* a cheltuielilor de judecată în sumă totală de **34,70 lei** ca fiind neîntemeiată.

2. În sentința, prima instanță a constatat în fapt că:

Vicol Nicolai în perioada cuprinsă între lunile mai - august 2016, având scop de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, prin intenție unică și continuă, prin intermediul punctelor de colectare a laptelui, a colectat de la cet. Corgoja Diana xxxx, locuitoria sat. Xxxxxx, r-nul Ștefan Vodă, lapte în cantitate de 30 000 litri, la preț de 4,70 lei/litru.

Ulterior, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, nu a achitat banii pentru

cantitatea de 30 000 litri lapte, însușind de la Corgoja Diana lapte în sumă de 141 000 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții mari.

Acțiunile inculpatului Vicol Nicolai, au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 190 alin. (4) din Codul penal, pe indicii *”escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, în proporții mari”*.

Prin urmare, prima instanță a reîncadrat acțiunile lui *Vicol Nicolae* din baza art.190 alin. (4)Cod penal în baza art. 196 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi - *„cauzarea de daune materiale în proporții mari proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire”*.

3. Nefiind de acord, avocatul *Oboroceanu Ion* în numele inculpatului Vicol Nicolai a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea integrală a sentinței, ca fiind nemotivată și neîntemeiată cu adoptarea unei hotărâri privind achitarea lui Vicol Nicolai, susținând că:

- este nefondată și pasibilă de a fi casată din motiv că, instanța nu a studiat toate probele și înscrisurile din dosar și nu a analizat multilateral, complet și obiectiv materialele prezentate, fapt care a dus la adoptarea unei soluții nemotivate și contrar prevederilor legislației procesual-penale.

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, dat fiind faptul că în referința la rechizitoriu și pledoaria părții apărării anexate la materialele cauzei, au fost descrise detaliat circumstanțele care confirmă faptul că Vicol Nicolai nu a cauzat daune materiale cet. Corgoja Diana, ultima având la acea perioadă contractul individual de muncă nr. 5 din 15.10.2015, valabil pentru 3 ani și de arendă cu SRL „Vladolina Nord”, certificatele sanitare, alte documente permise pentru activitatea cet. Corgoja Diana și activitatea pe care o desfășurau era în numele SRL „Vladolina Nord” reprezentată de Grijuc Igor, astfel Vicol Nicolai nu a fost implicat în fapta dată;

- nu a fost prezentată nici o probă concretă ce ar confirma cu certitudine paguba materială;

- nu a făcut trimitere la documente contabile/financiare/fiscale ce ar explica clar modalitatea de calculare a cantității laptelui livrat și din ce constă suma daunei materiale imputată lui Vicol Nicolai;

- sentința este una neclară și fără suport probant;

- nu a examinat și apreciat corespunzător toate probele/înscrisurile prezentate și anexate la materialele cauzei penale, prin ce au fost ignorate prevederile art. art.7, 8, 10, 17, 93-101 Cod procedură penală și art. 6 a CEDO;

- nu a elucidat toate circumstanțele și nu a apreciat fiecarei probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar declarațiile martorilor acuzării Corgoja Diana, Corgoja Victor, Filipov Serghei prezintă un grad redus de credibilitate;

- declarațiile părții vătămate contravin altor probe administrate în cadrul urmăririi penale și ședinței de judecată, care combat afirmațiile acuzării.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2021, a fost admis inclusiv din alte motive apelul avocatului Oboroceanu Ion în numele inculpatului Vicol Nicolai, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu, conform art. 409 alin. (2) din Codul de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Vicol Nicolai a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesului penal în privința lui Vicol Nicolai, cu liberarea de pedeapsă penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

În rest sentința s-a menținut.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția lui Vicol Nicolai, în săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 196 Cod penal - *„cauzarea de daune materiale în proporții mari proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere”*.

Instanța de apel a audiat participanții la proces, a examinat materialul probator prezentat de procuror prin prisma argumentelor apelului, și a concluzionat ca fiind dovedit în afara dubiilor faptul că, Vicol Nicolai în perioada cuprinsă între lunile mai - august 2016, având scop de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, prin intenție unică și continuă, prin intermediul punctelor de colectare a laptelui, a colectat de la cet. Corgoja Diana xxxxxx, locuitoarea sat. Xxxxxx, r-nul Ștefan Voda, lapte în cantitate de 30 000 litri, la preț de 4,70 lei/litru. Ulterior, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor acestei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, nu a achitat banii pentru cantitatea de 30 000 litri lapte, însușind de la Corgoja Diana lapte în sumă de 141 000 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții mari.

Instanța de apel a apreciat nerecunoașterea vinei de către inculpat ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina, garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Astfel, instanța de apel a conchis că prin probele cercetate s-a dovedit că *anume inculpatul Vicol Nicolai a fost persoana care a avut înțelegerea directă cu partea vătămată cu privire la colectarea laptelui*.

Prin urmare, anume Vicol Nicolai a fost persoana care a obținut încrederea părții vătămate, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate Corgoja Diana, cât și a martorilor Corgoja Victor și Filipov Serghei.

Cu referire la argumentul invocat de către partea apărării privind faptul că Vicol Nicolai nu a cauzat daune materiale cet. Corgoja Diana,

ultima având la acea perioadă contract individual de muncă nr. 5 din 15.10.2015 și de arendă cu SRL „Vladonia Nord”, instanța de apel îl apreciat critic și îl considă ca fiind o poziție a apărării, pentru a libera inculpatul de pedeapsă penală.

Astfel, potrivit materialelor cauzei penale și declarațiilor martorilor a constatat că, Vicol Nicolai fiind cunoscut cu Grijuc Igor, care era director-executiv al SRL „Vladonia-Nord”, i-a propus părții vătămate, ca ultima să vândă laptele lui Grijuc Igor, astfel, Corgoja Diana a încheiat un contract de muncă și arendă cu SRL „Vladonia-Nord”.

Prin urmare, Vicol Nicolai acționând ca intermediar între SRL „Vladonia-Nord” și partea vătămată Corgoja Diana, prin fișele de procurare a laptelui, profitând de încrederea părții vătămate a comis fapta infracțională.

Instanța a constatat că, acest fapt este confirmat și de către martorul Filipov Serghei, care a relatat că prin luna noiembrie a anului 2015 a fost telefonat de către Vicol Nicolai, care a solicitat să se întâlnească în or. Căușeni și să o i-a și pe Corgoja Diana din s. Xxxxxx și Curcovschi Petru din s. Copceac. Când s-au întâlnit în or. Căușeni, cu Vicol Nicolai mai era și Grijuc Igor. Atunci ei au zis că nu doresc să lucreze cu persoanele care erau prezente cu Vicol Nicolai la întâlnire.

Atunci Vicol Nicolai i-a asigurat, că plata o va achita el, și atunci au căzut de acord, începând activitatea. Astfel, a constatat că anume Vicol Nicolai, avea interes ca partea vătămată și alte persoane să întocmească contract cu SRL „Vladonia-Nord”.

Prin urmare, profitând de încrederea părții vătămate, Vicol Nicolai acționând din numele altei persoane, nu și-a îndeplinit obligațiunile promise părții vătămate, de a achita suma de bani pentru laptele procurat, invocând că Grijuc Igor este de vină dar este fugar și că nu cunoaște unde se află, astfel prin acțiunile sale infracționale Vicol Nicolai a cauzat daune în proporții mari părții vătămate.

Cu referire la argumentul inculpatului privind negarea comiterii faptei încriminate, instanța de apel a apreciat critic aceste declarații, considerând-o ca o versiune a acestuia de apărare, îndreptată spre eschivarea de la răspunderea penală, deoarece potrivit declarațiilor martorilor și părții vătămate, inculpatul având intenție directă, sub aspectul componenței de infracțiune prevăzută de art. 196 Cod penal, prin intermediul punctelor de colectare a laptelui, a colectat de la partea vătămată lapte. Astfel, instanța a constatat cert faptul, că acțiunile lui Vicol Nicolai, se încadrează normei penale încriminate la art. 196 alin. (1) Cod penal, fapta fiind dovedită prin probe pertinente și concludente, care coroborează între ele.

Cu referire la argumentele invocate de către partea apărării, cu privire la faptul că nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului în cele comise, instanța le-a considerat declarative și au fost respinse ca fiind nefondate, or, s-a demonstrat că inculpatul Vicol Nicolai, căpătând încrederea părții vătămate prin faptul că i-a promis că dânsul se va ocupa de achitarea

pentru laptele colectat, iar după colectarea laptelui s-a eschivat de a-și îndeplini obligațiunile promise.

În concluzie, instanța de apel a constatat că prima instanță a ținut cont de faptul că art. 196 Cod penal trebuie aplicat în cazul dobândirii ilicite a bunurilor străine prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Referindu-se la fapta prejudiciabilă din contextul infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal, instanța de apel a menționat că aceasta este prezentă ori de câte ori are loc o cauzare de daune materiale, însoțită de înșelăciune sau abuz de încredere, cu condiția să nu opereze prevederile unei norme speciale.

S-a mai referit instanța de apel, că una din modalitățile faptice de realizare a infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal, este folosința bunurilor altuia în vederea tragerii de foloase patrimoniale, săvârșită contrar intereselor proprietarului, în acest fel exercitându-se o influență nemijlocită infracțională asupra dreptului proprietarului bunurilor de către făptuitor.

La fel, a relatat că, bunurile victimei sunt folosite în mod gratuit, în lipsa unei contraprestații corespunzătoare, unul din tipurile de realizare a acestei modalității a componentei de infracțiune prevăzute de art. 196 Cod penal, se exprimă în folosința ilicită a bunurilor mobile ale victimei (care au fost încredințate făptuitorului). Totodată, dacă făptuitorul, prin înșelăciune sau abuz de încredere, induce sau menține în eroare victima și obține în acest mod în folosință bunurile ei, cauzându-i-i daune materiale, aceste acțiuni trebuie să fie calificate în baza art. 196 Cod penal.

Instanța de apel a constatat, că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, partea vătămată, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost dovedită integral, au fost motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii fiind dovedită în cadrul procesului penal.

Astfel, instanța de apel a constatat în urma studierii sentinței contestate că prima instanță a admis o eroare procesuală, motivând că conform art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei cu liberarea de răspundere penală în cazul expirării termenului de prescripție.*

Totodată a făcut trimitere la prevederile art. 395 alin. (1), pct. 2) Cod de procedură penală care prevede că în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate, constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Raportând normele de drept la circumstanțele cauzei, instanța de apel a considerat necesar ca Vicol Nicolai să fie liberat de răspundere penală în baza art. 196 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție privind tragerea la răspundere penală, or, infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria infracțiunilor

ușoare, iar din momentul comiterii faptei, până la adoptarea prezentei decizii, a expirat termenul de prescripție, prin urmare, în privința inculpatului Vicol Nicolai, sunt aplicabile prevederile art.60 alin. (1), lit. a) Cod penal.

Instanța de apel, potrivit art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod de procedură penală, a admis din alte motive apelul avocatului Oborocean Ion în numele inculpatului Vicol Nicolai, a casat parțial sentința, recunoscându-l vinovat pe Vicol Nicolai, inclusiv din oficiu potrivit art. 409 alin. (2) Cod procedură penală cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Astfel, Vicol Nicolai a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesului penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

5. Inculpatul *Vicol Nicolai* cu avocatul *Oborocean Ion*, au declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău 21 septembrie 2021 cu achitarea inculpatului Vicol Nicolai.

În motivarea cererii înaintate au menționat că:

- decizia instanței de apel, o consideră neîntemeiată, nefondată și pasibilă de a fi casată din motiv că nu au fost studiate și apreciate toate probele și înscrisurile din dosar și nu a analizat multilateral, complet și obiectiv materialele prezentate;

- decizia instanței de apel este una neclară, nefiind date răspunsuri la obiecțiile din apel;

- instanța de apel a preluat textul din sentință, fără a concretiza și verifica declarațiile martorilor care sunt contradictorii;

- nu a fost examinat și apreciat corespunzător toate materialele cauzei penale, prin ce au fost ignorate prevederile art. art. 7, 8, 17, 19, 93 – 101 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO;

- declarațiile părții vătămate Corgoja Diana sunt în contradicție cu probele administrative în cadrul urmăririi penale și ședințelor de judecată;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- vinovăția inculpatului Vicol Nicolai nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente;

- din conținutul probelor examinate și cercetate în ședința de judecată nu rezultă date informative clare și precise, care confirmă cu certitudine vinovăția lui Vicol Nicolai;

- pornind de la starea de fapt constatată în ședința de judecată și raportată la art. 8 alin. (3), art. 389 alin. (3) Cod de procedură penală, se apreciază că prin ansamblul de probe cercetate, nu se confirmă vinovăția inculpatului Vicol Nicolai în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 196 alin. (1) Cod penal, impunându-se achitarea acestuia din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1), pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință *procurorul*,

care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

În speță, se constată că i s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, judecând recursul declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să-l respingă ca inadmisibil în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit atestă că titularii acestuia fără a face trimitere la temeiurile prevăzute la art. 427 alin (1) Cod procedură penală, au invocat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția inculpatului Vicol Nicolai în comiterea infracțiunii art. 196 alin. (1) Cod penal, argumente care se încadrează în temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiurile și motivele invocate de recurenți în susținerea temeiurilor invocate nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

În privința temeiului de recurs invocat de recurenți, prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată că nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, nefiind identificate careva circumstanțe care ar justifica incidența acestui temei de recurs, dat fiind faptul că, instanța de apel, la judecarea apelului și adoptarea deciziei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1), pct. 8) Cod de procedură penală, s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor relevante invocate în apelul declarat. Au fost reflectate clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel, întemeiată pe acțiunile procesuale și cumulul de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fără a fi admisă vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea deciziei instanței de apel, fapt ce determină lipsa unor temeiuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

Cât ține de argumentele recurentului referitor la faptul că inculpatul urmează a fi achitat din motiv ca nu a comis fapta imputată, Colegiul penal lărgit, punctează că reprezintă o interpretare subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată, or în decizia instanței de apel au fost combătute aceste argumente (f. d. 110-117 vol. II), motivări ce sunt în coroborare cu circumstanțele constatate în prezenta cauza penală în baza cumulului de probe cercetate de prima instanță și instanța de apel, ce se acceptă de instanța de recurs, și corespunde practicii CtEDO.

Mai mult ca atât, instanța de recurs, apreciază critic argumentul recurentului precum că, concluziile instanței de apel nu sunt bazate pe probe, în acest sens, Colegiul penal indică că este un argument declarativ, or instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, căroră le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

De asemenea, Colegiul penal lărgit atestă că recurenții primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, care în opinia lor nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (1) Cod penal.

Colegiul penal lărgit reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că aceste probe au fost apreciate de către instanța de apel prin coroborare între ele, astfel fiind demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului, iar obiecțiile recurenților reprezintă doar opinia subiectivă greșită a acestora, or Colegiul penal lărgit nu identifică vreun temei de a interveni prin prisma argumentelor invocate de recurent în decizia instanței de apel, care este legală și întemeiată.

Totodată, se constată că instanța de apel a apreciat probele prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, expunându-se în decizie cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că în speța dedusă judecării, probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată indică direct și incontestabil faptul că în perioada cuprinsă între lunile mai - august 2016, Vicol Nicolai având scop de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, prin intenție unică și continuă, prin intermediul punctelor de colectare a laptelui, *a colectat* de la cet. Corgoja Diana, locuitoarea sat. Xxxxxx, r-nul Ștefan Voda, lapte în cantitate de 30 000 litri, la preț de 4.70 lei/litru. Ulterior, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, nu a achitat banii pentru cantitatea de 30 000 litri lapte, însușind de la Corgoja Diana lapte în suma de 141 000 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții mari.

Cu referire la argumentele părții apărării precum că, la caz probatoriul acuzării se bazează exclusiv pe declarațiile părții vătămate Gorgoja Diana care sunt contradictorii cu documentele și înscrisurile anexate la materialele cauzei, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel a argumentat detaliat motivele pentru care au fost respinse versiunea apărării, probele administrate confirmând cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (1) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel cu certitudine a constatat faptul că anume, inculpatul Vicol Nicolai a fost persoana care a avut înțelegerea directă cu partea vătămată cu privire la colectarea laptelui și condițiile de colectare, și anume dânsul a fost persoana care a obținut încrederea părții vătămate, fapt confirmat atât de partea vătămată Corgoja Diana, cât și de martorii oculari Corgoja Victor și Filipov Serghei.

Fiind stabilit cert că, anume inculpatul Vicol Nicolai profitând de încrederea părții vătămate a convins-o să vândă laptele lui Grijuc Igor, asumându-și personal garanția achitării laptelui colectat.

În acest sens se reține, că potrivit declarațiilor martorului Filipov Serghei, s-a confirmat faptul că *prin luna noiembrie a anului 2015 a fost telefonat de către Vicol Nicolae care i-a zis să se întâlnească în or. Căușeni și să-i i-a cu el și pe Corgoja Diana din s. Xxxxxx și Curcovschi Petru din s. Copceac. Când s-au întâlnit în or. Căușeni, cu Vicol Nicolai mai era și Grijuc Igor. Atunci ei au zis că nu doresc să lucreze cu persoanele care erau prezente cu Vicol Nicolai la întâlnire. Atunci Vicol Nicolai i-a asigurat că el cu plata va fi el, și atunci au stat de acord și au început a lucra.*

Astfel, cele consemnate supra, evidențiază că instanța de apel a acordat o atenție sporită materialelor cauzei, înlăturând justificat și prin argumente temeinice versiunea părții apărării despre nevinovăția inculpatului.

Mai mult ca atât, Colegiul penal lărgit la judecarea cauzei ține cont de prevederile art.325 Cod de procedură penală – limitele judecării cauzei.

Din aceste considerente, Colegiul penal analizând materialele cauzei, consideră că nu identifică temeieri justificative de a interveni în hotărârile judecătorești a instanțelor ierarhic inferioare, ce sunt legale și întemeiate, or asupra acelorași motive invocate în recurs, s-a expus suficient de argumentat și detaliat instanța de apel în decizia adoptată.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că temeieri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor

furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezenta erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat urmează a fi respins, ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin.(1), pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Se respinge, ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpatul *Vicol Nicolai* cu avocatul *Oboroceanu Ion*, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Vicol Nicolai xxxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 15 iulie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena